

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 31 (109)

Субота, 2 серпня 1969 року

Ціна 2 коп.

ЗА ДОСТРОКОВЕ ВИКОНАННЯ П'ЯТИРІЧКИ

Економіка нашої країни знаходиться на великому підйомі. Про це свідчать цифри повідомлення Центрального статистичного управління СРСР про підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства країни в першому півріччі.

У четвертому році п'ятирічки економіка країни Рад розвивається ритмічно, високими темпами, властивими нашому суспільству. Це — непорушний закон соціалістичного господарювання. Піврічний план реалізації промислової продукції перевиконано. Якщо в першому кварталі приріст продукції становив 6 процентів, то в другому кварталі — 7,8 процента.

Особливо зростає виробництво в тих галузях промисловості, від яких, насамперед, залежить прискорення технічного прогресу — в приладобудуванні, машинобудуванні, електроенергетиці, хімії. Послідовно нарощується випуск товарів народного споживання. Будівельники ввели в дію нові потужності вартістю в 11 мільярдів карбованців.

Успішний розвиток соціалістичної економіки супроводжується неухильним піднесенням

рівня життя трудящих. Введено в експлуатацію ще понад півмільйона упорядкованих квартир. На 17 процентів збільшився обсяг робіт по побутовому обслуговуванню населення, в тому числі сільських трудівників — на 25 процентів. Досягнуто нових успіхів у розвитку науки і культури.

В усіх галузях народного господарства шириться соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, за дострокове виконання п'ятирічки. Це змагання, пройняте духом високої свідомості, творчої активності й організованості трудящих, турботою про підвищення продуктивності праці, приносить визначні успіхи і колективам учбово-виробничих підприємств нашого Товариства.

Підбито підсумки роботи колективів УВП за перше півріччя. Вони радують, бо свідчать, що система промисловості УТОГ іде вірним шляхом до завершення завдань четвертого року п'ятирічки. План реалізації продукції виконано на 108 процентів, зростання порівняно з першим півріччям 1968 року — на 13 процентів.

Виробництво найголовніших видів продукції:

	Вироблено продукції	% виконання	Зростання у порівнянні з першим півріччям 1968 р.
Швейні вироби (тис. крб.)	25357,4	109,1	11,5
Білизняний трикотаж (тис. крб.)	2309,5	103	8,3
Товари культурно-побутового призначення і подарського вжитку (тис. крб.)	5421,2	103,4	10,7
Пиломатеріали (куб. м)	2099,3	101,6	
Меблі (тис. крб.)	2483,5	102,7	20,8
Світлотехнічне обладнання (тис. крб.)	860,6	108,9	73,1
Прилади, засоби автоматизації та запасні частини до них (тис. крб.)	487,9	117	70
Прилади для фізичних досліджень (тис. крб.)	358	104,4	24

Продуктивність праці зросла у порівнянні з відповідним періодом минулого року на 7,1 процента, в тому числі у другому кварталі — на 6,5 процента.

Добре попрацювали на фініші першого півріччя колективи Київського дослідного підприємства, Запорізького і Вінницького УВП, а також Київського № 1, Дрогобицького, Одеського № 3, Чернігівського підприємств. Вони стали переможцями соціалістичного змагання підприємств системи УТОГ за II квартал. Ці та інші підприємства вступили у всеозброєні в друге півріччя — вирішальне у боротьбі за успішне виконання плану четвертого року п'ятирічки. Прагнучи зробити як можна більше, вони вишукують нові резерви підвищення продуктивності праці, ставлять їх на службу виробництва.

Але, на жаль, деякі підприємства не справляються з виробничими завданнями. Досі, наприклад, відстають з виконанням плану реалізації Єнакієвське і Кам'янець-Подільське УВП. Вони не виконали червневий план реалізації продукції.

План зобов'язані виконувати всі підприємства. Для цього треба насамперед більш повно використовувати діюче обладнання на наших підприємствах, впроваджувати наукову організацію праці і передовий досвід ударників комуністичної праці, тих, хто випереджає час, хто працює вже за рахунок ювілейного, 1970 року.

Тепер важливо, щоб колектив кожного підприємства закріпив успіхи першого півріччя і в дні підготовки до Ленінського ювілею добився збільшення свого вкладу в загальний доробок, у дострокове виконання п'ятирічного плану промисловості системи нашого Товариства.

За підсумками роботи підприємств системи УТОГ колективу Запорізького учбово-виробничого підприємства в другому кварталі присуджено друге місце за високі показники у соціалістичному змаганні, розгорнутого на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Вагомий вклад у ці трудові успіхи зробили молоді виробничниці Тоня Осенова та Парасковія Шевцова, які систематично перевищують змінні норми на 115—125 процентів.

На фото: Т. Осенова (справа) і П. Шевцова.

Фото Е. БЕКЕРМАНА.

НА ЛЕНІНСЬКІЙ ТРУДОВІЙ ВАХТІ

У ЦІННОГО ПОЧИНУ — ВЕЛИКІ КРИЛА

Як кажуть, добрий почин має міцні і великі крила. Звістка про лист трудящих Конотопського УВП до всіх колективів підприємств системи УТОГ, в якому вони закликали підтримати почин московської ткалі М. С. Іваннкової, швидко стала відома трудівникам одеських учбово-виробничих підприємств, членам компактних груп глухих на державних заводах і фабриках.

Наступного дня в обідню перерву до робітників закрійного цеху УВП-2 завітав секретар парторганізації підприємства Ю. Гер. Він докладно ознайомив закрійників з листом конотопчан, із зобов'язаннями, що вони взяли, підтримуючи почин М. С. Іваннкової. Юхим Пилипович розповів також про хід змагання металургів Запоріжжя, шахтарів Донбасу та багатьох інших колективів республіки за ощадливе витрачання матеріалів, щоб в день 100-річчя В. І. Леніна працювати на зекономленій сировині.

Бесіда викликала серед присутніх пожвавлення. Закрійники вголос підраховували можливу економію тканин. Так з розмови виникли збори. Першим взяв слово начальник закрійного цеху Е. Вернік.

— Наш колектив, — сказав він, — підтримує заклик робітників, інженерно-технічних працівників та службовців Конотопського УВП і розгортає змагання за ощадливе використання кожного сантиметра тканин з тим, щоб в день Ленінського ювілею швейний цех працював на зекономлених матеріалах.

Потім виступили настільниці тканин Валентина Бикова, Рая Головка, Надія Димитрашко, Світлана Іванова. Вони розповіли про можливі резерви економії і дали слово зробити все необхідне, щоб ощадливо використати кожен доскут тканини.

Підраховувавши свої можливості, колектив закрійного цеху взяв зобов'язання: працювати так, щоб до 22 квітня 1970

року заощадити 1428 метрів. З цієї кількості тканин можна буде пошити 280 костюмів — в день Ленінського ювілею цех масового пошиву повністю працюватиме на зекономленій сировині.

Понад 400 тисяч штук маслофільтрів двох типорозмірів. Таку кількість продукції щороку видає колектив однієї з дільниць Одеського УВП-3.

Обговоривши лист конотопців, трудівники дільниці вирішили підтримати їх заклик. Вони розгорнули змагання за бережливе витрачання матеріалів при штампуванні деталей з картону, а також електроенергії.

До кінця нинішнього року та за три з половиною місяці наступного — робітники дали слово зекономити 1,23 тонни картону. Це дасть можливість весь день 22 квітня 1970 року працювати на заощадженій сировині.

Б. ПЕТРЕНКО.

ПРИКЛАД ДЛЯ ІНШИХ

Більшість членів Куп'янського міжрайвідділу УТОГ на Харківщині є передовиками промислового виробництва і сільського господарства. Вони з честю носять високе звання ударників комуністичної праці, готують знаменний даті — 100-річчю з дня народження В. І. Леніна — виробничі подарунки.

Серед них подружжя — Олексій і Раїса Васильєви. Він працює майстром по пошиву взуття вже понад 20 років. Не відстає від нього і дружина — робітниця швейної фабрики.

Подружжя Васильєвих — гідний приклад для інших.

В. ДМИТРЮКОВА.
Голова Куп'янського міжрайвідділу УТОГ.

ПЕРЕМОЖЦІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

Президії Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств розглянули підсумки соціалістичного змагання підприємств системи УТОГ за II квартал 1969 року.

Перше місце в соціалістичному змаганні, з врученням перехідного Червоного прапора Міністерства соціального забезпечення УРСР і Української ради професійних спілок та грошової премії, присуджено колективу Київського дослідного підприємства.

Друге місце в змаганні, з врученням грошової премії, присуджено колективу Запорізького УВП і третє місце — колективу Вінницького УВП.

Відзначено хорошу роботу колективів підприємств: Київського № 1, Дрогобицького, Одеського № 3 і Чернігівського.

Переможці соціалістичного змагання підприємств системи УТОГ беруть зобов'язання — не знижати темпів виробництва і реалізації продукції в третьому кварталі, ще більше розгорнути боротьбу за гідну зустріч славного Ленінського ювілею.

ДО ЧЕРГОВОГО МІМІЧНОГО ЧИТАННЯ

Міжнародна Народа комуністичних і робітничих партій, підсумки історичного форуму комуністів продовжують викликати великий інтерес мільйонів людей в усіх країнах. Цей інтерес цілком зрозумілий, він викликаний тим, що на Нараді глибоко і всебічно обговорювалися актуальні, нагріті проблеми комуністичного руху — найбільш впливової і могутньої політичної сили нашого часу, — з яким народи світу зв'язують свої надії на краще майбутнє.

Видатна роль міжнародної Народи, її ідейно-політичне значення глибоко розкрито в постанові Пленуму ЦК КПРС, що відбувся 26 червня. Заслухавши і обговоривши доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва «Про підсумки міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій», Пленум цілком і повністю схвалив політичну лінію і практичну діяльність Політбюро ЦК КПРС, спрямовану на зміцнення згуртованості світового комуністичного руху, роботу делегації КПРС на міжнародній Нараді.

Делегації 75 братніх партій, які прибули на Нараду з усіх континентів, прийняли Документ — «Завдання боротьби проти імперіалізму на сучасному етапі і єдність дій комуністичних і робітничих партій, всіх антиімперіалістичних сил». Цей Документ націлений на те, щоб об'єднати зусилля комуністів, усіх трудящих в їх спільній боротьбі проти імперіалізму, проти його політики агресії і реакції.

МІЦНІЄ ЄДНІСТЬ КОМУНІСТИЧНОГО РУХУ

РЕДАКЦІЯ «НАШОГО ЖИТТЯ» ВВОДИТЬ НА СВОЇХ СТОРІНКАХ НОВУ РУБРИКУ — «ДО ЧЕРГОВОГО МІМІЧНОГО ЧИТАННЯ». ПОЛІТІНФОРМАТОРИ, АГІТАТОРИ, ЧИТЦІ ЗНАЙДУТЬ СЕРЕД ВМІЩУВАНИХ МАТЕРІАЛІВ ТЕМУ ДЛЯ ЧЕРГОВОГО МІМІЧНОГО ЧИТАННЯ В ОБІДНЮ ПЕРЕРВУ НА ПІДПРИЄМСТВІ, ПІД ЧАС БЕСІДИ В БУДИНКАХ КУЛЬТУРИ, КЛУБАХ, ЧЕРВОНИХ КУТОЧКАХ ГУРТОЖИТКІВ.

Велике принципове значення має прийняте на Нараді Звернення «Про 100 річчя з дня народження В. І. Леніна», яке містить заклик гідно відзначити славний ювілей. Воно свідчить про вірність комуністів світу марксистсько-ленінській — єдиному міжнародному вченню. В Зверненні підкреслюється, що комуністи бачать своє завдання в тому, щоб у боротьбі проти будь-яких противників твердо відстоювати революційні принципи марксистсько-ленінської, пролетарського інтернаціоналізму, неухильно перетворювати їх у життя, постійно розвивати марксистсько-ленінську науку, збагачувати її на основі сучасного досвіду класової боротьби і будівництва соціалістичного суспільства.

Духом єдності представлених на Нараді комуністичних і робітничих партій прийнятий заклик до народів світу — «Незалежність, свободу і мир В'єтнаму!».

В ньому комуністи висловили свою солідарність і підтримку народів В'єтнаму, який відстоює свою свободу і незалежність.

Прийнята Народою «Візова на захист миру» продовжує антиімперіалістичну традицію міжнародного робітничого руху і

містить палкий заклик до найширших верств населення всіх країн посилити спільні дії проти загрози світового термоядерного конфлікту, проти імперіалістичної політики агресії, за мир та безпеку народів.

У Постанові червневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС підкреслюється, що міжнародна Народа комуністичних і робітничих партій є великим успіхом комуністичного, робітничого, всього визвольного руху. Народа справляє величезний вплив на дальше розгортання боротьби проти імперіалізму на основі найширшої єдності дій усіх демократичних, прогресивних сил світу. Народа ознаменувала важливий етап на шляху зміцнення згуртованості міжнародного комуністичного руху на принципах марксистсько-ленінської, пролетарського інтернаціоналізму.

Пленум схвалив і високо оцінив прийняті Народою документи. В них, а також у виступах учасників Народи узагальнено величезний досвід комуністичного руху, дано глибокий аналіз сучасного світового розвитку, вони являють собою важливий вклад у марксистсько-ленінську теорію. З великим задоволенням Пленум відзначив, що на Нараді дістала ши-

року підтримку політика КПРС, Радянської держави, спрямована на зміцнення позицій соціалізму, всебічну підтримку народів, які борються проти імперіалізму, за своє соціальне і національне визволення, на гарантування миру та безпеки народів і відвернення термоядерної війни.

Велике значення має висновок Народи про те, що послідовна боротьба проти буржуазної ідеології, боротьба за чистоту марксистсько-ленінської, проти ревізіонізму, догматизму, націоналізму є необхідною умовою зміцнення рядів комуністичних партій, інтернаціонального згуртування комуністів, підвищення їх авангардної ролі в усьому революційному русі.

Обмін думками на Нараді переконливо показав, що зовнішньополітичний курс і політика пекінських лідерів зустрічають рішучу відсіч з боку величезної більшості братніх партій. Пленум ЦК підтвердив позицію, виражену у виступі нашої делегації на Нараді: КПРС буде вести неперимиренну боротьбу проти антиленінських ідейних настанов нинішніх керівників Китаю, проти їх розколюючої політики і великодержавного зовнішньополітичного курсу.

Пленум схвалив зовнішньополітичну лінію КПРС і Радянського уряду, підкресливши, що зовнішня політика СРСР відіграє і далі відіграватиме найважливішу роль у спільній боротьбі антиімперіалістичних сил, у зміцненні могутності і згуртованості, співдружності соціалістичних країн, буде дієвим інструментом зриву агресивних планів імперіалізму, збереження миру і затверджен-

ня принципів мирного співіснування держав з різним суспільним ладом, підтримки визвольної боротьби народів.

Багато учасників міжнародної Народи відзначали величезне міжнародне значення економічних успіхів, науково-технічних досягнень і зміцнення обороноздатності СРСР — могутнього оплоту всіх сил миру і соціального прогресу. Пленум ЦК поставив перед партією і народом завдання — забезпечити виконання державних планів і завдань п'ятирічки, завоювання нових висот у галузі науки, культури і мистецтва.

КПРС веде величезну ідеологічну роботу, безупинно виховує наших людей в дусі радянського патріотизму, дружби, братерства та інтернаціональної солідарності з народами соціалістичних країн, з усіма народами, які борються за своє соціальне і національне визволення, за демократію, мир і соціалізм. «Почуття гордості за свою партію і країну, — говориться в постанові Пленуму ЦК КПРС, — готовність віддати усі сили для їх процвітання, глибоке розуміння інтернаціонального значення будівництва комунізму в СРСР — це риси свідомого радянського громадянина в сучасних умовах є особливо важливими».

Пленум ЦК КПРС закликав усіх комуністів, увесь радянський народ ще самовідданіше боритися за здійснення великих планів комуністичного будівництва, за гідну зустріч 100-річчя з дня народження засновника нашої партії і Радянської держави В. І. Леніна. Радянські люди, палко схвалюючи рішення Пленуму, множать свої трудові зусилля в ім'я торжества нашої великої справи.

Н. ПОЛЯКОВ.

У червоному кутку, що розмістився в гуртожитку Кіровоградського УВП є пункт по видачі книг, де мешканці у вільний від роботи час можуть взяти цікаву книгу та почитати періодичні видання.

На фото: (зліва направо) учасники комуністичної праці, комсомольці О. Силкін, Л. Савенко і В. Зварич знайомляться з ілюстраціями матеріалами про життя і діяльність В. І. Леніна.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЛЕНІНСЬКІ ВЕЧОРИ

Центральне місце у плані роботи Запорізького Будинку культури займає тематика, яка розрошена до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

На Ленінські вечори ми запрошуємо старих комуністів, ветеранів праці, учасників громадянської та Вітчизняної воєн. Їх жива, дохідлива мова завжди збирає велику аудиторію слухачів.

На тематичний вечір «Найлюдяніша людина» до нас прийшов один із перших будівельників греблі Дніпрогесу тов. Бабенко. Він розповів молодим учасникам вечора про те, як працював комсомол у тридцятих роках на будівництві електростанції.

У плані роботи є і читальні конференції. Як правило, після них демонструються фільми. Останнім разом проглянули кінофільми «Серце матері», «Вічний приклад», які надовго запам'яталися.

У здійсненні наших творчих планів ми завжди опираємося на актив виробничників. В. Толчій, контролер ВТК, К. Радченко і В. Іванісова, намотувальниці учбово-виробничого підприємства, та інші постійно допомагають у роботі. Зараз самодіяльний колектив працює над сценарієм тематичного вечора, який буде проведено в день 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Л. ФРОЛОВА.

Директор Запорізького Будинку культури глухих.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

ЧЕКАННЯ

Ні, не давно було це, не колись.
Стояла я й дивилась на Оксанку,
Як добрі руки батька підняли
Дитя до неба — за водієм склянку

І стрепенулось серце, наче птах,
І затремтало дрібно, з перебоєм.
Невже і я на батькових руках
Отак стрічалась з даллю

голубою?

Пішов солдатом в степову імду
І зник навіки в землях невідомих
У скрині лист з поклонами селу
А у душі — як біль — пекучий споми

Так і зросла в теплі й печалі сні
В чеканні світлім забувала втомі
Посивіла... Та не позбулась снів,
Як батько повертається додому.

ВЕЧІР

Бугу звивиста стрічка,
Зорів ніжна яскравість...
Пригорнувшись до річки
Береги кучеряві.

Он красуня-вербичка
Задивилась у воду
На своє юне личко,
На дівочую вроду.

Та закоханий вечір
Те підгледів нескромно:
Зашарілась по плечі
Гі буйная крона...

Паленіють вітрила
У вечірнім багрянці.
І злітають, мов крила,
Весла в мрійному тачці.

За човнами — стежини,
Вода світла і чиста;
Линуть з весел краплини,
Мов разочки намиста.

Десь і кращі — є ріки,
Та з усіх ти єдина,
Мила серцю навіки
Дорога Батьківщина.

Галина ШВЕЦЬ.

Вінниця

ОБРАЗ ВОЖДЯ НАДИХАЄ

Первинна організація УТОГ, місцевий комітет профспілки під керівництвом партійної організації Артемівського УВП всю свою виховну роботу підпорядкували одній меті — гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. В планах, складених на кожен місяць, червоною ниткою проходять заходи до Ленінського ювілею.

Лекції, бесіди, політінформації на УВП, а також демонстрування художніх кінофільмів, зустрічі з ветеранами пра-

ці в Будинку культури, як правило, присвячені Ленінській тематіці. Про найлюдянішу людину — В. І. Леніна розповідають трудящим лектори міського товариства «Знання», члени КПРС і активісти підприємства.

Зі спогадами про революційну боротьбу за радянську владу перед трудящими УВП недавно виступали ветерани громадянської війни, ветерани праці В. Г. Колчин, В. П. Циба і М. І. Анохін. Свої виступи вони ілюстрували матеріалами з життя минулого нашої країни, про яке молоде покоління знає тільки з книжок та кінофільмів.

З жовтня місяця минулого року до кінця травня в гуртожитку працював гурток по вивченню біографії В. І. Леніна. Для слухачів цього гуртка було відкрито ленінську кімнату

і обладнано стендами, що розповідають про життя і діяльність вождя революції.

До зустрічі Ленінського ювілею готуються виробничники. З місяця в місяць вони перевершують завдання, підвищують культуру виробництва.

На підприємстві встановлено єдиний санітарний день — це п'ятниця кожного тижня. Робітники швейного цеху не тільки утримують в порядку та чистоті виробничі приміщення, але й подвір'я та прилеглі ділянки. Ці роботи вони виконують на громадських засадах. Найбільш активну участь в цій справі беруть О. Козакевич В. Шиман, П. Лихобабін, І. Яровий, І. Артемов та інші.

Г. ЖЕРЕБЦОВ.

Наш нештат. кор.

Артемівськ.

ФОТОРЕПОРТАЖ КОНТРОЛЕРИ

Високих показників у виконанні виробничих планів доби- вається колектив Лубенського учбово-виробничого підприємства. І в цьому є частка праці групи народного контролю, яку очолює комуніст М. Я. Сидоренко.

Роботу свою група веде за планом. Кожного місяця проводяться одна-дві групові перевірки з різних питань. Так, останнім часом перевірялася якість продукції та її зберігання. Виявлено ряд недоліків. Не скрізь були карточки-інструкції, не досить важків, а у складі готова продукція складалася прямо на підлогу, що може призвести до псування.

Контролери склали акта, внесли свої пропозиції адміністрації. Добре те, що через

кілька днів виявлені недоліки були усунуті. За 5 місяців нинішнього року на підприємстві зекономлено тканини на 2,7 тисячі карбованців.

«Дошка браку» — грізна зброя у боротьбі з безгосподарністю. Поряд із стінною газетою група уміло використовує цю форму наочної агітації. Ось і зараз члени групи народного контролю М. Я. Сидоренко і контролер О. Я. Пастухова радяться про черговий випуск листівки (фото зверху).

У контролерів Н. С. Бошон і В. І. Лакші (фото внизу) своя турбота: вони перевіряють правильність витрачання тканини.

Текст і фото
М. МАТИНОВА.

ВДЕНЬ | ВВЕЧЕРІ

Немає такого робітника у Хмельницькому автобусному парку, який би не захоплювався майстерністю слюсаря-інструментальника Петра Павловича Овчарука. Більше 10 років трудиться він тут. Завжди доведе до діла все, за що візьметься. Спочатку ретельно вивчає заявки на ремонт машин та деталей, а потім із завною акуратністю ремонтує кожну деталь, робить все на совість, щоб водії могли сказати тільки «спасибі», відправляючись у рейс, щоб були спокійні, що машина не підведе, не зупиниться на піддорозі.

Інструментальний цех вражає своєю чистотою. Ніде не побачиш й порохинки. На вікнах висять штори, панелі обкладені облицювальною плиткою. І все це зробив своїми руками Петро Павлович.

А ввечері в Будинку культури глухих П. Овчарук виступає ненавчальною актором. Разом з колективом художньої самодіяльності цього року він уже побував з концертом в Шепетівці, Славуті та інших районах області. І трудящі глухі завжди гаряче аплодують П. Овчаруку і його колегам з драмколективу за хист, за високу виконавську майстерність.

Н. КЛЕЙМАН.

Наш нештат, кор.
Хмельницький.

МІСТО МОЛОДИХ

Недалеко від Кривого Рогу, на північ розкинулося молоде місто Терни — місто шахтарів, збагачувальників, будівельників. До війни воно було лише гірничим селищем. Німецько-фашистські загарбники, відступаючи, перетворили рудники в руїни і попіл. Після війни розширилось і стало містом селищем, яке з кожним днем будується.

Зараз в Тернах живе і працює близько 30 членів УТОГ. Ще хлопцем прийшов працювати в геологорозвідувальну партію Іван Бень, який невдовзі став висококваліфікованим токарем і ось вже понад 10 років трудиться на підприємстві. За цей час він вніс десятки раціоналізаторських пропозицій і вдосконалив. І Бень працює у колективі, йому першому серед глухих міста при-

своєно високе звання ударника комуністичної праці.

Хороша трудова слава йде і про Ігоря Голобородька та Василя Бевзенка. Вони теж після закінчення школи глухих прийшли на будівництво гірничо-збагачувального комбінату і вже працюють тут близько 10 років. За зразкову працю нещодавно їм теж присвоєно звання ударників комуністичної праці.

Добре глухі працюють, змостовно відпочивають. Тільки-но над містом спалахнуть вечірні вогні, як багато їх поспішають до клубу, де можна почитати свіжі газети, журнали, послухати лекцію, подивитися художній кінофільм.

Г. ЛИСЮК.

Наш нештат, кор.

Терни.
Дніпропетровська обл.

ІІ ПОВАЖАЄ КОЛЕКТИВ

Коли в Зінківському міжрайвідділі вибирали делегатів на обласний зліт ударників комуністичної праці, то прізвище В. Хибухи було названо одним з перших. Вона працює на Зінківському хлібозаводі в цеху випічки і ось вже п'ять років є однією з кращих робітниць підприємства. Її пор-

гет вміщено на Дошку пошани передовиків Зінківського району.

Ставши на Ленінську трудову вахту, Віра Хибуха кожної зміни виконує виробничі завдання на 150 процентів. Якщо хтось з робітників захворіє, або з якоїсь іншої поважної причини не може вийти на ро-

боту, вона завжди приходить на допомогу товаришам.

Директор хлібозаводу Г. Сіненко, вручаючи ударниці Почесну грамоту, так сказав про неї:

— У цієї трудівниці золоті руки. В колективі вона показує приклад комуністичного ставлення до праці.

Н. АКСЮК.

Наш нештат, кор.

Зінків.
Полтавська обл.

ОФІЦІЙНІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПІДТРИМАТИ ЦІННИЙ ПОЧИН

На своєму засіданні президія Центрального правління УТОГ розглянула питання про наслідування ініціативи колективу Конотопського УВП, який пограма почин ткалі московської бавовняної фабрики ім. Фрунзе М. С. Іванникової. Ця передова робітниця закликала розгорнути змагання за ощадливе витрачання сировини і матеріалів з тим, щоб 22 квітня 1970 року, в століття з дня народження В. І. Леніна, працювати на зекономленому.

Президія ЦП УТОГ схвалила ініціативу колективу Конотопського УВП, який виступив з листом до робітників, службовців і інженерно-технічних працівників всіх УВП, надрукованим в газеті «Наше життя» за 5 липня ц. р. Президія зобов'язала директорів УВП забезпечити розгортання змагання за ощадливу роботу за почином М. С. Іванникової. Керівникам культурно-освітніх установ запропоновано сприяти розвитку змагання за всебічну ощадливість на виробництві; використовувати для цього всі форми і методи клубної роботи.

ПРОЕКТ ПЛАНУ ЗАТВЕРДЖЕНО

Президія ЦП УТОГ затвердила проект виробничого плану промисловості системи Товариства на 1970 рік. Передбачається збільшення випуску і реалізації продукції на 6 процентів проти очікуваного виконання плану 1969 року, в тому числі по таких учбово-виробничих підприємствах, як Слов'янське, Полтавське № 2, Ровенське, Івано-Франківське, Сімферопольське, Комунарське та інші.

Проектом плану намічається дальша спеціалізація підприємств — одеских № 2 і 3, Сумського, а також випуск нових моделей і фасонів швейних виробів.

Господарським керівникам підприємств, особливо тих, де набагато збільшуються обсяги випуску і реалізації продукції, треба вже тепер подбати про те, щоб забезпечити виконання і перевиконання плану.

ДЛЯ БУДІВНИЦТВА ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Для покращання побутових умов і умов праці робітниць Сімферопольського УВП президія ЦП УТОГ виділила 10 тисяч карбованців на часткову участь у будівництві дошкільних закладів.

ПРО КОМПЛЕКТУВАННЯ УЧНІВСЬКИХ ГРУП

Президія ЦП УТОГ розглянула питання про хід комплектування Кременчуцького і Краснопольського професійно-технічних училищ і учнівських груп на підприємствах системи Товариства.

Керівникам обласних відділів УТОГ запропоновано забезпечити своєчасне прибуття молоді на навчання в училища і на УВП, провадити роботу серед глухих сільської місцевості для залучення їх на виробничі навчання на підприємства системи Товариства.

Н О В Е Л А

Був березневий вітряний вечір, і по пронизливо синьому холодному небу мчали рвані клати білих, мов намети, хмар. Вони несподівано з'явилися із-за лісу, що густою щіткою чорнів вдалині, летіли над селом і, збиваючись до купи, зникали за темним хрестом крила старого вітряка, що бовванів на обрії.

Пахло весною, чистим, три-вожним запахом талого снігу, капелі і набряклих березових орубок, але від дошкульного холодного вітру було мерзлякувато і незатишно.

Ми, троє хлопчаків, у великих, не по росту, батьківських чоботях, з яких по-журавлиному стирчали наші худі і довгі ноги, піляли дрова у дворі тітки Дарини. Двоє піляли, третій, Юрко, колов. Йому нехвало сили, і він, затесявши клин, вставляв його в накіл поліна і обухом сокири бив по його комлю, присідаючи при кожному ударі. Клин повільно входив у товсте, коряве поліно, і воно ліниво розсікалося, навіпів.

Дарина поралася поруч: збирала нарубані дрова і неспішно носила їх у старенький перекошений хлівець, де дві, єдині в її господарстві, курки вже амочувалися на сідало, за яке правила їм жердина, прибіта в кутку.

ОДАРЧИНІ ДІТИ

Ми не розмовляли з Дариною. Все одно вона нас не чула, а ми не знали її мови і не вміли говорити з нею. Дарина була глуха.

Від старих ми знали, що вона була не з нашого села. Невдовзі по закінченні громадянської війни повернувся додому котовець Роман Родіонов. Ві-хав він у село на доброму, запряженому в тачанку коні. Думали люди: чимало добра привіз... А добра не було.

Привіз Роман із собою жінку. Закутана в шаль, злякано і сторожко поглядала вона на людей сірими з смутком очима.

— Дружина, — коротко сказав зустрічаючій їх матері Роман. — Звуть Дашею.

Скоро село дізналося, що Дарина глуха. Дивувалися: вже ж такий парубок, як Роман, міг знайти на чужій стороні жінку до пари. Та питати не стали: його це діло, Романове, йому з нею жити. Згодом мати обмовилася біля криниці — спасла Дарина Романа, пораненого переховувала від біляків, виходила.

Жили вони дружно, та не довго. Взимку їздив Роман у місто щодо колгоспу, і в глуху ніч прийшов його кінь назад у село. Лежав Роман у санях ниць, і на устах його запеклася чорна кров.

Не інакше, як обірвала Романове життя гнильська куля, говорили в селі. Незабаром після того померла і його мати, і Дарина лишилася сама з двома хлопчиками на руках, що за два роки народила Романові.

Першою пішла вона у 29-у в колгосп...

Ми піляли дрова і не бачили, як листоноша переступив занесений снігом поріг. Дарина заспінала до нього і, взявши листа, пішла в хату.

Ми кінчали одну з останніх деревин. Вона була страшенно товста і непокірна. Мабуть, тому ми не сразу помітили, як довго не повертається Дарина. Нарешті Юрко пішов до хати і тут же вибіг звідти, стривожено махаючи нам рукою.

Ми ввійшли разом. Дарина сиділа на ліжку, заклавши руки межі колін, і її застигле землісте обличчя з втупленими в одну точку очима було дуже страшне. На долівці білів листок паперу. Взявши його, ми прочитали, що її син, Родіонов Петро, вправ смертю хоробрих у бою з німецько-фашистськими загарбниками. Ми знали, що за старою, загидженою мухам іконою Миколи-чудотворця, що залишилася від Романової матері, лежить точнісінько така ж бумага, і в ній написано, що її син, Родіонов Іван, вправ смер-

тю хоробрих в бою з гітлерівцями. І у похоронну принесли в житні сорок першого, а зараз був березень сорок третього — і друга похоронна. А більше у тітки Дарини не було нікого.

Нам було по тринадцять-чотирнадцять років, і ми вже не лущували дичак, а потай задивлялися на них. Вони ж відверто задивлялися на нас, хай ще незграбних в батьківській одежі, в добутих у солдат потертих галіфе, але вже парубків, справжніх, у кого в той час уже темнів пушок на верхній губі.

І все-таки, ми були діти, але зараз перестали ними бути. Ми знали, що таке похоронна, а їх було двоє, і мовчки відступили перед жахом і невільністю смерті, що ждана і неждана вдруге за війну увійшла в даринину хату. Ми тихо вийшли і, сховавши в хлівець пилку, закрили його і розійшлися по домішках...

Після Сталінграду в нашому невеличкому, закуленому в снігах селі ніхто не дбав про затемнення, і вночі вікна хат сміливо світилися теплими вогниками. У Дарини вони світилися довше всіх: ночами вона в'язала рукавиці чи шкарпетки, щоб послати їх на фронт, або чистила картоплю, різала її, як листину, на рівні тонкі смужки, а вранці сушила в печі і здавала в колгоспну комору. Звідти сушену картоплю в

(Закінчення на 4-й стор.)

Наше Життя 3

2 серпня 1969 р.

Туристськими шляхами

Брест

Нещодавно дирекція та місцевком Львівського УВП-1 за добру роботу відзначили групу робітниць, преміювавши їх екскурсією до Бреста. Подорож була дуже цікавою. По дорозі до Бреста екскурсанти завітали у м. Луцьк, де оглянули старовинний замок, збудований у 1340—1386 рр., відвідали будинок, в якому жила і працювала велика українська поетеса Леся Українка. У м. Кобрині побували в будинку-музеї видатного полководця О. В. Суворова.

Біла Церква

Робітники Київського УВП-3 зробили екскурсію до старовинного міста Біла Церква, що розкинулося на мальовничому березі Росі. Екскурсоводи ознайомили нас з минулим, сучасним та майбутнім цього міста.

Відвідали ми і місцевий музей, де експонуються природні багатства рідного краю, особисті речі космонавта Павла Поповича (він навчався і працював у цьому місті), героїв-партизанів періоду громадян-

Славна Брестська фортеця-герой вразила екскурсантів своєю монументальною величчю, славним минулим. На місці руїн — сліди великих боїв захисників фортеці з фашистськими загарбниками. В музеї фортеці у портретах, скульптурах, картинах і фотографіях увіковічені образи легендарних героїв, моменти запеклих боїв з ворогом.

У Бресті львівські робітничі пробули два дні. Наші друзі, члени обласної організації БілТОГ, тепло нас зустріли, допомогли з помешканням.

Л. АЛФІМОВА.

ської та Великої Вітчизняної воєн, передовиків мирної праці.

Особливо велике враження на нас справив дендропарк «Олександрія», що займає майже 200 гектарів. Парк засновано ще у XVIII столітті. Вікова діброва, архітектурні ансамблі в поєднанні з водопадами, басейнами, галявинами, старі каштани, тюльпанне дерево, високі тополі, дуби та численні інші дерева, чудовий природний рельєф — все, що нам довелося бачити, надовго залишиться в нашій пам'яті.

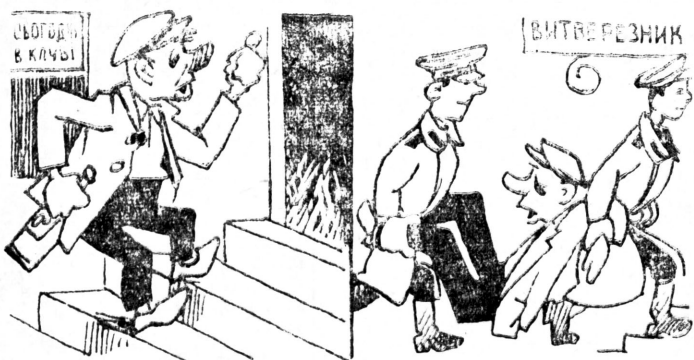
О. ЛЕЩИНСЬКА.

Цікаві подорожі

Трудівники учбово-виробничих підприємств міста-героя Одеса цікаво і культурно проводять вільний час у літню пору. Так, для найкращих виробничників УВП-1 було організовано екскурсію до міст Кишинєва та Херсона. Трудівники підприємства № 2 нещодавно

побували в столиці України — Києві, відвідали заповідник «Софіївка» в м. Умані, а трудящі УВП-3 здійснили екскурсію на автобусах маршрутом Одеса — Львів — Мукачєво — Чернівці — Кишинєв — Одеса.

Ю. ГЕР.

Трапляються зрідка у нас ще натурі: Нап'ється і преться в Будинку культури. П'яниччі, бач, дома ніяк не сидиться; Напевне, йому витверезник і сниться.

ОДАРЧИНІ ДІТИ

(Закінчення. Початок на 3-й стор.)

мішках відвозили в місто і далі, на фронт, у госпіталі.

Та в цю ніч чорні і німі були вікна хати тітки Дарини. Здавалося, тому були такі темні, що увійшло в дім чорне горе, таке, що кризь нього не пробитися й променю.

Але відсвітало в її вікні з'явилося раніше, ніж у других. Ледь розвиднілося, Дарина прийшла на колгоспний двір, в низьку теплу конюшню, де завжди збиралися люди перед робочим днем. Висока, прями і сувора, вона вклонилася всім і рівним, байдужим голосом звернулася до бригадира.

— Мені б коня, Федоре, в місто з'їздити?

Наш бригадир, однорукий дядько Федір Семенович, глянув на неї і опустив очі, угледівши сіре обличчя Дарини і пасмо біліючого з-під вдовиної хустини волосся, яке раніше не було білим, а побіліло за одну ту ніч. Він знав про її горе, і йому тяжко було стояти перед нею і думати, що от він, Федір, залишив там тільки руку, а одарчині сини самі застигли. І вказуючи на стійло, він сказав:

— Що ж, візьми Караду. Хлопці, допоможіть їй.

Він не став питати, чого їй

треба в місто, і Дарина мовчки пройшла до стійла Каради.

Певне, замолоду цю конячину звали Аріадною, але вислу облізлу шкапу, в якій не залишилося жодного зуба, ми звали Карадою.

Ледве переступаючи клешнями ногами, вона вийшла із стійла, покірно дозволила надіти на себе хомут. Дарина завела її в голоблі саней, які ми на руках винесли з-під навісу. Але затягнути супоню у Одарки не стало сили. Скошавши вицвіле око, Карада сумовито дивилася на неї.

Ми затягнули супоню, прикрикнули через кільце дуги поводок, який Дарина по-жіночому просто прив'язала до кінця голоблі, підтягнули через сидельник і пристебнули до вуздечки віжки.

Карада знехотя переступила ногами, потягнула санки на вулицю села, розбиваючи колитами тонку льодову кірочку. Санки спинились біля дарининою хати. Дарина поклала на них якісь клунки, потім старий, ще чоловічий, рудий кожух.

«На ярмарок, або пенсію клопотати», — гадали цікаві, але не спитали. Лише в надвечір'я другого дня вернулася з міста. Прилипнувши до відталого за день віконниць, баби з подивом побачили, що везе вона з міста більше, ніж везла

туди, — з рудого кожуха виглядали дві дитячі голівки в маляхях і дві пари гострих допитливих очей, які сторожко стріляли в усі боки.

Стомлено поводячи боками, Карада спинилася біля одарчині хати. На дорозі вилізли два хлопчики років п'яти: світлий, круглолиций, з блакитними, як барвінок, очима, і чорний, жукуватий, з очима, мов переспілі вишні. Вони потопталися на снігу, потім чорний задер голову догори і штовхнув товариша ліктем:

— Диви, Ванька, шпак! Ми з ним гралимося.

На старій тополі, що росла в дворі, на даху шпаківні грівся в останніх променях сонця чорний, мов вуглина, шпак і дзвінко щебетав про щось своє...

Село дізналося, що Дарина усиновила сиріт із дитбудинку. «Убили моїх, то вирощу других», — казала вона.

Баби обговорювали новину, хтось схлипував, а далі поодиночі жінки знову потягнулись до Дарининою хати. Хто ніс глечик молока, хто п'яток яєць, хто банку сметани... Несли валяниці, піджачки, пальтечка, з яких повіростали їх діти. Заходили в хату, дивилися на нових дарининих синів, що сиділи на сусплені, не на жарт налякані нашествиям стількох тіток.

Дарина поралась біля печі, в чорній пащі якої весело гуло полум'я...

Дрова ми допилювали вже ввечері третього дня. На дворі, збираючи тріски, вовтузились Ваня і Петя, а Дарина ласкаво і строго вчила складати їх у стоси, тонким кінцем до стіни.

Спритний Петко швидко освоїв нехитру науку, і вона йому скоро набридла. Оглянувши подвір'я, він знайшов собі цікавіше заняття: приловчився пускати тріску, мов човник, у калабаниці, що натекла з даху біля ганку. А далі трапилось ще цікавіше діло. Із-за тину долетів несмілий дитячий голосок: хлопчик років восьми з рибим песиком на мотузочку просив дозволу погратися з «воєнними дітьми». Йому дозволили, і хлопчик миттю опинився на подвір'ї. Швидко познайомившись, малі взялися з веселим вереском запрягати цуценя в санки-гринжолі.

А Дарина, взявши оберемок дров, зникла в курній низенькій баньці, що стояла на задвірку, — вирішила викупати дітлахів.

...Багато раз прошумів березень над могилою Дарини. На місці, де була її хата, стоїть тепер нова школа. Але напрочуд різних по зовнішньому вигляду і обличчю братів Петра та Івана Родіонових і досі звуть у селі одарчиними дітьми.

М. НИРОВ.

Вінниця.

БУДИНОК КУЛЬТУРИ ВІДКРИТО

Недавно у Кіровограді відбулося відкриття Будинку культури глухих. Тепер члени УТОГ мають хороший культурно-освітній заклад.

У новому приміщенні зал для глядачів розрахований на 300 місць. Є тут бібліотека, читальний і спортивний зали, кімнати для гурткової роботи і відпочинку, різні служби. Дві кіноустановки забезпечать демонстрування широкоформатних фільмів.

Після урочистої частини, на якій виступив голова облвідді-

лу УТОГ К. Спортивний, відбувся концерт художньої самодіяльності. У спортивному залі свою майстерність продемонстрували фізкультурники.

М. ОСИПОВ.

Наш нештат. кор.

На фото І. Щербанюка ви бачите новоспоруджений Кіровоградський Будинок культури. На фото (внизу): у цьому житловому будинку на першому поверсі, у двох кімнатах раніше містився культосвітній заклад.

НА ЧЕРЗІ—ФІНАЛ

Відбулися зональні змагання з футболу збірних команд облвідділів УТОГ у містах Івано-Франківську, Херсоні, Черкасах і Чернігові. В змаганнях взяли участь 22 команди.

Переможцями змагань стали: по івано-франківській зоні — футбольні команди Закарпатського і Чернівецького облвідділів, по херсонській — Херсонського і Донецького, по черкаській зоні — Київського і Харківського облвідділів УТОГ.

І ось тепер на черзі фінал. Фінальні ігри переможців зон відбудуться у м. Чернігові з 22 по 27 серпня цього року.

Занепокоєння викликає становище у футбольній команді Одеського облвідділу УТОГ — постійного фіналіста у минулому, яка ось уже другий рік підряд не може пробитися у фінал. Потерпіли поразку на зональних змаганнях і львів'яни, яких вибили з колії футболісти Чернівців.

Другий рік підряд не беруть участі в зональних змаганнях футболісти Кримського облас-

ного відділу УТОГ. Цікаво, що думає і що відповість на це керівництво облвідділу?

Фінальні ігри проводитимуться з розподілом команд на дві підгрупи. Команди змагатимуться у підгрупах в одне коло. Команди, які займуть у підгрупах перші місця, розіграють у стикових іграх 1 та 2 місця. Команди, що займуть другі місця, виборюватимуть 3 і 4 місця і т. д.

Треба командам-фіналістам використати вільний до початку ігор час для найкращої підготовки до майбутніх поєдинків за звання чемпіонів УТОГ 1969 року.

И. ЗДОРОВИЛО.

Редакція газети «Наше життя» встановила перехідний приз для команди, яка у фінальних іграх покаже найкращу гру. Приз буде присуджувати тренерська рада разом із судівською колегією, в присутності представника редакції газети.

ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА ПІДПРИЄМСТВАМ

Колектив Проектно-конструкторського бюро УТОГ складає план дослідно-конструкторських робіт на 1970 рік — останній рік п'ятиріччя.

Фахівці ПКБ виконують замовлення по розробці технічної документації з таких питань:

- механізація і автоматизація виробничих процесів;
- проектування нестандартного устаткування і модернізація обладнання;
- складання технологічних процесів і проектів розміщення устаткування;
- розробка комплексної технічної документації на вироби по всіх галузях промисловості, в тому числі креслення виробів, технологічне оснащення (штампи, пресформи, пристосування), технологічні процеси, норми витрачання матеріалів;
- проектування захисних пристосувань по охороні праці і техніці безпеки;
- складання технологічних процесів і норм витрачання матеріалів на нестандартне устаткування і технологічне оснащення;
- надання технічної допомоги по впровадженню у виробництво технології і організації передових методів праці.

Учбово-виробничі підприємства системи УТОГ можуть замовляти в ПКБ будь-які роботи, в тому числі надання технічної допомоги, по договорах. Ці роботи виконуються згідно попередніх калькуляцій, що погоджуються із замовниками. Заявки із зазначенням профілю і найменування робіт і обсягу виробництва треба терміново надсилати на адресу Проектно-конструкторського бюро УТОГ.

В. ЄЛЕВИЧ.

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3. Зам. 871—5040. 69 р.